

samlingen 1911—12 vil være at forelægge Rigsdagen Forslag til Lovens Revision, idet man ret naturligt gik ud fra, at der, naar man lovgav paa et saadant nyt Omraade som dette, hvor det drejede sig om at lovgive om udenlandske Arbejdere, i væsentlig Grad Polakker, naar Loven havde virket i nogen Tid, var Anledning til at se paa, hvilke Ændringer der kunde være Grund til at foretage i dens Bestemmelser o. s. v. Der har jo nu været 3 Sæsoner, om jeg maa bruge det Udtryk, eller Somre, hvor Loven har virket, og Indenrigsministeriet har gennem Amterne indhentet Udtalelser, der for de paagældende Amtmænds Vedkommende ere bilagte med Udtalelser fra de paagældende Herredsfogder om, hvordan Loven har virket, og hvilke Ændringer de paagældende Embedsmænd maatte anse for ønskelige eller maaske paakrævede. Det er en Selvfølge, at der yderligere har været givet ogsaa andre interesserede, navnlig da den paagældende Forening, som har med Indførelsen af udenlandsk Arbejdskraft at gøre, saavel som ogsaa Fabriktilsynet, der jo i høj Grad fører Tilsyn med disse udenlandske Arbejdere og med Udførelsen af de Bestemmelser, Loven fastsætter, Lejlighed til at udtale sig. Det kan siges kort sammenfattet, at saamlige Udtalelser vidne om, at Loven i det hele og store har virket tilfredsstillende, og Indenrigsministeriet har derfor heller ikke fundet, at der var Grund til at foretage store eller gennemgribende Forandringer i de Bestemmelser, der, som sagt, fik Lovkraft den 21. August 1908. For de enkelte Smaaforandringer, som ere foreslaaede indførte, er der gjort Rede i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, og der er som Bilag optrykt i alt Fald Hovedindholdet af de Skrivelser, der af Amterne ere fremsendte, saavel som ogsaa de fra Fabrikdirektorerne og de andre af mig nævnte Institutioner fremkomne Udtalelser om Sagen. Endelig er der ogsaa som Bilag optrykt de Oplysninger om Anvendelse af udenlandske Arbejdere, som gennem Statistisk Bureau ere indsamlede og bearbejdede, og af hvilke det vil fremgaa, at der, siden de første Oplysninger forelaa, har været en stor Stigning i Antallet af de her i Landet anvendte udenlandske Arbejdere, en Stigning, der dog for det allersidste Aars Vedkommende, Sommeren 1911, ikke har været vedvarende. Forholdet er det, at i det første Aar, for hvilket vi have Oplysninger om de udenlandske Arbejdere, var Antallet

6,647, i 1910 var det 10,419, men i 1911 var det kun 10,320. Der er altsaa en lille bitte Nedgang for 1911, sammenlignet med det foregaaende Aar, men det er jo alligevel et meget stort Antal udenlandske Arbejdere, der ere beskæftigede her.

Jeg finder kun Anledning til at nævne to Forhold, hvor der er foretaget Ændringer, som maaske kunne siges at være af noget mere indgribende Art eller større Betydning relativt set, og deraf vedrører den ene og største og vigtigste Ordningen af Tilsynet med de udenlandske Arbejdere efter den Erfaring, der er gjort i de Aar, der ere gaaede, siden Loven emanerede; man har jo i den Periode til en vis Grad prøvet sig frem med Hensyn til Ordningen af Tilsynet. Vi have da gjort den Erfaring, at der, jeg kunde fristes til at sige, har været for meget Tilsyn, for saa vidt som der har været Tilsyn fra Fabrikinspektoratet, fra Politiets og fra Sundhedsautoriteternes Side, og dette har givet Anledning til nogle Klager saavel fra de paagældende Arbejdsgiveres som for Resten ogsaa fra Amternes Side, som have maattet afholde de dermed forbundne Udgifter. Det er her foreslaaet at give Ministeren Bemyndigelse til at ordne Tilsynet forskelligt i de forskellige Amter, efter som Antallet af udenlandske Arbejdere er større eller mindre, saaledes at Ministeren — og det er tilsigtet med Lovens Bestemmelser — i de Amter, hvor der er meget faa udenlandske Arbejdere, helt vil kunne overlade Tilsynet til Politiet, idet Politiet uden nogen Forøgelse af sin Styrke let vil kunne føre Tilsyn med, at de udenlandske Arbejdere, som meget faa i Tallet findes paa enkelte Gaarde og Teglværker, baade hvad de hygiejniske Forhold og ogsaa hvad Legitimationspapirer osv. angaar, have deres Sager i Orden. Men det er en Selvfølge, at ude i de Egne — det er jo navnlig Lolland-Falster og Sydsjælland og maaske til Dels Fyn — hvor der er mange udenlandske Arbejdere, vil Politiet, henset til den ringe Styrke af Landpoliti, vi have, ikke kunne overkomme at føre et saa effektivt Tilsyn, som anses for ønskeligt, og Indenrigsministeren skulde derfor være bemyndiget til saadanne Steder som hidtil at overdrage Tilsynet til Fabrikinspektoratet. Det er saa en Selvfølge, at de Mangler, som af Fabrikinspektorerne eller de Tilsynsmænd, som de maatte have til Assistance, maatte blive paapegede, skulde meddeles Politiet, og at det er dette, som skal iværksætte det nødvendige for at faa